

ALUMNI ACHTERAF

Werken hoeft niet meer, tijd voor nieuwe bezigheden. Of meer tijd voor de dingen die je steeds al deed naast je werk. Twee gepensioneerde sociologen over de nieuwe fase. De een ontfermt zich over Syrische vluchtelingen en zingt in drie koren, de ander werd professioneel opruimcoach.

✍ ELLIS ELLENBROEK

RETOURADRES: RUG/A&F, POSTBUS 72, 9700 AB GRONINGEN, NEDERLAND

MARJAN ENGELS (67)

STUDIE sociologie van 1969 tot 1976 **IS** professional organizer en vrijwilliger in diverse besturen **GEZIN** getrouwd met Boudewijn de Blij (64); zoons Stefan (34) en Laurens (32); kleinzoon Noah (2) **HUIS** woning uit 1917 in Statenkwartier Den Haag **INKOMEN** 3000 netto per maand (pensioen, AOW en inkomsten uit werk) **WEBSITE** www.marjanengels.nl

'Ik ben het grootste deel van mijn leven beleidsmedewerker bij het Ministerie van Sociale Zaken geweest. In 1981 ging ik naar Den Haag, in Groningen kon je nergens een vaste baan vinden. Privatisering van de ziektewet, de combinatie van arbeid en zorg, EU-arbeidsmigratie, kwaliteit van de kinderopvang, ik was eigenlijk altijd met politiek actuele onderwerpen bezig. Vier jaar geleden ben ik gestopt met werken. Ik ging bestuurswerk doen – ben momenteel secretaris van het bestuur van Vrienden van Den Haag en bestuurslid van Vrienden van Museon en Omniversum – en in leesclubjes. En ik werd professional organizer. Mijn man zei dat dat net iets voor mij was. Hoe we omgaan met onze spullen is bij ons thuis een onderwerp. Ik ben opruimeriger dan hij. Regelmatig ga ik mijn boeken na, en maandelijks breng ik overbodige spullen naar de kringloop. Het leeghalen van het huis van mijn moeder, zes jaar geleden, was ook een trigger. Het liet mij inzien hoeveel spullen we verzamelen en hoe moeilijk het voor velen is iets weg te doen.

Ik heb een cursus huishoudcoach gedaan en een cursus budgetcoach. Ik vraag mijn klanten wat hun doel is en dan proberen we dat te bereiken. Ik bemoei me niet met de oorzaken van het probleem, daar heb je psychologen voor. Ik hielp bijvoorbeeld een hoogopgeleide vrouw met te veel spullen. Zij bleek heel veel kaarsen te kopen en servetten. Ik zei: Je moet in een la alle servetten doen, en in een la alle kaarsen. Toen ze merkte dat de servetten niet in een la pasten, kwam ze zelf tot de conclusie dat ze op moest houden met iedere keer als er iemand kwam eten nieuwe kaarsen en servetten kopen. Ik begeleid ook een echte 'hoarder', een dwangmatige verzamelaar, dat doe ik als vrijwilliger.

Veel stelt mijn praktijk niet voor hoor. Ik besteed er een half dagdeel per week aan. Als ik tot nu toe vijftien mensen heb geholpen is het veel. Van het werk krijg ik energie, maar ik heb een hekel aan de marketing. Ik kijk wat op mijn pad komt. Gelukkig hoeft ik er niet van te leven.'

HERMIEN BAZUIN (66)

STUDIE sociologie van 1970 tot 1978 **IS** vrijwilliger bij Syrische vluchtelingen **GEZIN** getrouwd met Lammert Tiesinga (66), RUG-alumnus onderwijkskunde; dochters Anna (32), RUG-alumnus geneeskunde en Marieke (30), RUG-alumnus bedrijfskunde **HUIS** woning in Schilderswijk Groningen **INKOMEN** 2450 netto per maand (pensioen en AOW)

'Ik ben vorig jaar gestopt als senior-beleidsadviseur bij de gemeente Groningen. Ik was net 65. Ik had nog tien maanden door gemogen. Eerst dacht ik: Ik ga door tot ze me echt wegsturen. Ik heb mijn werk altijd leuk gevonden. Maar het was een goed moment, alles waar ik mee bezig was stond netjes op de rails en was goed over te dragen. En ik kon een ander aan een baan helpen. Dat vond ik ook een mooie gedachte.

Politieke en maatschappelijke betrokkenheid is een rode draad in mijn leven. Ik ben natuurlijk niet voor niets sociologie gaan studeren. Ik ben ook lang politiek actief geweest, bij de toenmalige PPR. De meeste van mijn banen waren in het publieke domein, op het gebied van volksgezondheid. Wat kun je doen om te zorgen dat burgers zo gezond mogelijk kunnen leven? De Gemeente Groningen is daar al heel lang actief in. Bijvoorbeeld door te proberen de omgeving van mensen zo te maken dat ze makkelijker de fiets pakken, dat kinderen kunnen buitenspelen, en door te zorgen voor gezonde woningen. Dit soort projecten zijn inderdaad niets nieuws. Maar de effecten kun je pas op lange termijn meten. Het is een soort mammoet-tanker. Het duurt heel lang voor je organisaties meekrijgt, vooral in de harde, ruimtelijke sector, zoals woningcorporaties. Daar werkt de gemeente nu goed mee samen. De jaren dat beleid achter een bureau werd gemaakt zijn wel voorbij, je moet het hebben van draagvlak. Er waren gelukkig ook altijd korte-termijnsuccessen. Die had ik ook wel nodig. Een healthy ageing week die we met andere partijen organiseerden. Of de komst van een stadsstrandje. Sporten, wandelen in de natuur, koren, besturen. Ik was altijd al heel actief naast mijn werk en mijn gezin. Je moet gewoon goed plannen en in plannen ben ik goed. Op dit moment zing ik in drie koren. En ik ben na mijn pensioen vrijwilliger voor Humanitas geworden. Ik begeleid Syrische vluchtelingen, als taalcoach en bij wat ze tegenkomen bij de inburgering. Een vader en moeder met vier kinderen en een alleenstaande moeder met een zontje. Heel praktisch, dat wilde ik graag.'